

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **P. P.**, proti žalované **Městské části Praha 5**, se sídlem nám. 14. října č. 4, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2004, čj. 380/2004, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Cad 15/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2006, č. j. 3 Cad 15/2004 - 78,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2005, č. j. 3 Cad 15/2004 - 40, byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2004, čj. 380/2004, jímž žalovaná přerušila řízení ve věci žádosti žalobce o přiznání příspěvku z prostředků sociální péče. Soud shledal uvedené rozhodnutí vyloučeným ze soudního přezkumu podle § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s., neboť se jedná o úkon žalované, který není rozhodnutím. Proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost. Podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 14. 3. 2006 vzal zástupce žalobce Mgr. Tomáš Kutnar žalobu i kasační stížnost zpět. Připojeno bylo vlastnoručně psané i podepsané prohlášení žalobce, že s uvedeným procesním postupem souhlasí. Městský soud v Praze proto v souladu s § 108 odst. 2 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil s tím, že zastavení řízení o žalobě již nebylo možné s ohledem na to, že řízení o žalobě již bylo pravomocně skončeno.

Proti tomuto usnesení učinil žalobce podání označené jako „kasační stížnost“, v němž požádal o okamžité ustanovení „advokáta ex offo“ za účelem vypracování kasační stížnosti v zákonném termínu. Stěžovatel uvedl, že „trvalému, dlouhodobému, vědomému a úmyslnému, předem prodiskutovanému a odsouhlasenému porušování jeho lidských práv jak H. tak i K. nelze nečinně už dále přihlížet“. Soud poté uložil stěžovateli, aby předložil plnou moc udělanou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, aby uvedl, v jakém rozsahu a

z jakých důvodů rozhodnutí napadá a rovněž aby uvedl údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno a řádně označil žalovaného. Soud stěžovatele poučil, že v případě neodstranění těchto vad bude řízení o takovém podání odmítnuto. Stěžovatel pouze opětovně požádal o ustanovení zástupce a prodloužení lhůty k vyhotovení kasační stížnosti s tím, že rozhodnutí napadá v celém rozsahu a opětovně vytkl podle něj již známou zkorumpovanost soudu a „*jeho odsouzeníhodnou závislost vůči obecním šimlům a šimlicím ukryvaným v pražských úřadech*“.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti. Pouze přípustná kasační stížnost může soudu umožnit zkoumání dalších procesních podmínek a případné projednání *in merito*.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [písm. b) citovaného ustanovení], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti nijak nenapadá ani postup správního orgánu (žalovaného) v řízení správním či nedostatky jeho rozhodnutí, pro které by měl soud takové rozhodnutí zrušit, a stejně tak nenapadá ani postup Městského soudu v Praze či nedostatky jeho rozhodnutí.

Jestliže tedy stěžovatel toliko v obecné rovině bez návaznosti na obsah vydaného rozhodnutí napadá údajnou zkorumpovanost soudů a správních orgánů – a to způsobem zlehčujícím soudkyně JUDr. H. a JUDr. K. –, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná. Za této procesní situace by již neodpovídalo zásadě hospodárnosti a procesní ekonomie, pokud by soud rozhodoval o návrhu žalobce na ustanovení zástupce, když podání žalobce je s ohledem na výše uvedené třeba považovat za zjevně bezúspěšné hájení práva.

Nejvyšší správní soud proto podle § 104 odst. 4 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou. Soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

